

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118203702
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118203702.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Alenou Hudecovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, zastúpeného zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovaným 1/ D. G., narodenej X.XX.XXXX a 2/ X. G., narodenému X.X.XXXX, obom trvale bytom v E., O. XXX, o zaplatenie sumy 4 046,60 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanému 1/ a žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu 23.4.2018 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných povinnosťou zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 4 046,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 046,60 € od 21.1.2017 do zaplatenia s tvrdením, že medzi jeho právnym predchodcom (Všeobecná úverová banka, a.s.) a žalovaným bola 11.2.2010 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX (evidovaná u právneho predchodcu pod č. XXXXXXXXXXXX). Pôvodný žalobca na základe tejto zmluvy poskytol žalovaným spotrebný úver vo výške 10 510 €. Poskytnutý úver sa žalovaní zaviazali splatiť 77 mesačnými splátkami vo výške 202,33 € splatnými k 20. dňu v mesiaci. Dátum splatnosti prvej mesačnej splátky úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý k 20.2.2010 a dátum poslednej mesačnej splátky úveru k 20.1.2017. Tento dátum je zároveň dátumom splatnosti úveru. V rozpore so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.10.2009 porušili žalovaní svoju povinnosť uhrádzať mesačné splátky úveru riadne a včas, na základe čoho sa dostali do omeškania s vrátením poskytnutého úveru a zaplatením úrokov z úveru. Žalovaná suma pozostáva zo súčtu 20 neuhradených splátok úveru (20 x 202,33 € = 4 046,60 €). Žalobca v žalobe ďalej tvrdil, že túto pohľadávku nadobudol od právneho predchodcu (VÚB, a.s.) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 16.11.2016 uzatvorenej medzi VÚB, a.s. ako postupcom a ním ako postupníkom.

2. Vo veci bol 4.6.2018 vydaný platobný rozkaz č. k. 14Csp/65/2018-24, proti ktorému žalovaní podali včas odpor s vecným odôvodnením. Uznesením č. k. 14Csp/65/2018-55 z 22.11.2018, právoplatným 22.12.2018 bol preto platobný rozkaz zrušený.

3. V odpore žalovaní navrhli žalobu zamietnuť s vyjadrením, že si náhradu trov konania neuplatňujú. Potvrdili, že s právnym predchodcom žalobcu uzavreli 11.2.2010 zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Nepopreli ani to, že na základe tejto zmluvy im bol poskytnutý úver vo výške 10 510 €, ktorí mali splácať v 77 mesačných splátkach, pri výške mesačnej splátky 202,33 €. Zo znenia žaloby žalovaní vyvodili, že už zaplatili 57 splátok, teda sumu 11 532,81 € a vymáhaná istina by mala byť 3 567,43 €, nie 4 046,60 €. Právne argumentovali tým, že poskytnutý úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v zmluve absentujú viaceré podstatné náležitosti ako napr. počet a termíny

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, nie je uvedené, či úroková sadzba je denná, týždenná, mesačná alebo ročná, údaje o RPMN a priemernej RPMN považujú za zavádzajúce a nepreskúmateľné. Žalovaní v odpore vzniesli aj námietku premlčania. Vytýkali tiež žalobcovi nepreukázanie odstúpenia od zmluvy ani zosplatnenia úveru, v dôsledku čoho nemôže žalobca od nich požadovať celé plnenie. Prezentovali názor, že žalobca nesplnil riadne ani podmienky pre začatie konania, keď doteraz nepreukázal, že by im výzvy na úhradu dlhu doručil. Zmluvnú pokutu považujú za neprimeranú a pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú. Zamietnuť žiadali nesplatené úroky z omeškania z nesplatených splátok splatných pred odstúpením od zmluvy. Tieto sa majú počítať až odo dňa zosplatnenia, nie pred zosplatnením úveru. Uzavretú úverovú zmluvu považujú za neplatnú z dôvodu nedodržania predpísanej formy. Z dôvodu opatrnosti navrhli aj úhradu dlh v splátkach po 30 € mesačne vzhľadom k ich sociálnej a finančnej situácii, počtu veriteľov a výške dlhov. Žalovaní tiež namietali nedostatok vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby. Tvrdili, že z listín predložených žalobcom žalobca nenadobudol od právneho predchodcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Žalobca síce predložil listinu - oznámenie o postúpení pohľadávky adresovanú žalovaným, ale nepreukázal, že túto listinu osobne prevzali.

4. Žalobca sa k odporu žalovaných vyjadril až 11.2.2019 v podaní, ktorým zároveň ospravedlňoval svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na 11.2.2019, ktoré z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne bolo odročené. Zotrvál na žalobe tak, ako bola súdu doručená. Poukázal opätovne na to, že v konaní si uplatňujeme nárok na zaplatenie 20 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 4 046,60 €. Žalovaná pohľadávka pozostáva z istiny vo výške 3 436,34 €, úrokov z úveru vo výške 449,06 € a poplatkov za poistenie úveru vo výške 161,20 €. Žalovaná suma neobsahuje žiadne zmluvné pokuty. Úrok z omeškania je uplatňovaný odo dňa splatnosti poslednej splátky úveru, t. j. od 21.1.2017. Tvrdenie žalovaných, že na úver zaplatili 57 splátok považuje za nepravdivé a zo strany žalovaných za nepreukázané. Naopak, z výpisu z úverového účtu žalovaných vyplýva, že žalovaní uhradili iba 29 splátok úveru. V podanej žalobe netvrdil, koľko žalovaní na účet jeho právneho predchodcu uhradili, nakoľko tento údaj je irelevantný a nemá žiaden vplyv na splátky úveru, ktoré ostali preukázateľne neuhradené, a ktoré sú predmetom tejto žaloby. Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ako aj zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca na žiadnom mieste netvrdil, že od úverovej zmluvy odstúpil. Právo žalobcu premlčané nie je a má nárok na zaplatenie neuhradených a nepremlčaných splátok úveru. Dôkazmi pripojenými k žalobe dostatočne preukázal, že žalovaní boli oboznámení s postúpením pohľadávky žalobcovi.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na 21.8.2019, na ktoré sa z predvolaných osôb dostavili obaja žalovaní, ktorí mali doručenie predvolania riadne a včas vykázané. Nedostavil sa zástupca žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť i neprítomnosť žalobcu na pojednávaní ospravedlnil, nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalobcu. Súd preto rozhodol vykonať pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalobcu.

6. Pred pojednávaním obaja žalovaní doručili súdu krátkou cestou podanie označené ako "vyjadrenie k pojednávaniu dňa 21.8.2019". Aj v texte podania je uvedené, že touto cestou žalovaní podávajú vyjadrenie vo veci samej k pojednávaniu. Zotrváli v nej na svojich vyjadreniach uvedených v odpore a zopakovali ich. Záverom však uviedli, že žiadajú, aby súd uznesením určil, že 1. zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 11.2.2010 je neplatná, 2. určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretý dňa 11.2.2010 je bezúročný a bez poplatkov, 3. zaviazal žalobu povinnosťou zaplatiť žalovaným sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 1 022,81 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, 4. vo zvyšku žalobu zamietol a 5. rozhodol, že žalobca a žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania, alebo aby súd 1. žalobu z dôvodu premlčania nároku žalobcu zamietol, 2. nariadil vrátiť sumu 1 022,81 € žalovaným žalobcom ako bezdôvodné obohatenie do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Keďže súd mal za to, že toto podanie je nejasné v tom, či ním žalovaní mienili podať len vyjadrenie vo veci samej alebo samostatnú (vzájomnú) žalobu, pred otvorením pojednávania ich vyzval, aby sa vyjadrili, čoho sa podaním domáhajú. Obaja žalovaní k tomuto podaniu uviedli, že ide len o vyjadrenie v merite veci, nemienili ňou podávať samostatnú žalobu.

7. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami navrhnutými stranami sporu, a to zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. účinnými od 1.10.2009, výpisom z úverového účtu žalovaného, oznámením o postúpení pohľadávky adresovaným žalovanému 1/, oznámením o postúpení pohľadávky adresovaným žalovanému 2/, podacím hárkom č. M (list č. 5/16), podacím hárkom č. M (list č. 172/338), návrhmi riešenia sporov zo 7.10.2014, 10.2.2015, 20.8.2016, 14.4.2018, podacími hárkami, prehľadom dlhov a veriteľov žalovaných a z vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

8. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX súd zistil, že 11.2.2010 ju uzatvoril právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 10 510 €. Žalovaní sa zaviazali predmetný úver splácať v pravidelných 77 mesačných splátkach po 202,33 €. Dátum prvej anuitnej splátky bol určený na 20.2.2010 a dátum poslednej anuitnej splátky na 20.1.2017.

9. Listom označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávok z 2.12.2016 adresovaným žalovanému 1/ pôvodný veriteľ (VÚB, a.s.) informoval žalovaného, že postúpil ako postupca k 24.11.2016 svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX na žalobcu.

10. Listom označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávok z 2.12.2016 adresovaným žalovanému 2/ pôvodný veriteľ (VÚB, a.s.) informoval žalovaného, že postúpil ako postupca k 24.11.2016 svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX na žalobcu.

11. Z podacieho hárka č. M (list č. 5/16) vyplýva, že žalovanému 2/ bolo oznámenie o postúpení pohľadávok odoslané na adresu trvalého pobytu 3.1.2017.

12. Z podacieho hárka č. M (list č. 172/338) vyplýva, že žalovanému 1/ bolo oznámenie o postúpení pohľadávok odoslané na adresu trvalého pobytu 5.12.2016.

13. Podľa výpisu z kreditného účtu žalovaní na úver uhradil celkovou sumu 5 868,15 € (29 splátok x 202,35 €).

14.1 Podľa 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "ObchZ") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14.2 Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

14.3 Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14.4 Podľa § 52 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "OZ") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14.5 Podľa § 524 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14.6 Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

14.7 Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14.8 Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o bankách") ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Žalovaní v rámci svojej procesnej obrany vzniesli námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, súd sa preto ešte pred vyhodnotením oprávnenosti žalobcom uplatneného nároku zaoberal ňou.

16. Žalobca v konaní tvrdil, že listinami preukazujúcimi jeho aktívnu legitímáciu v spore sú oznámenia pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky adresované žalovaným spolu s dokladmi preukazujúcimi ich odoslanie žalovaným. Žalovaní namietali, že oznámenia o postúpení pohľadávok im neboli doručené, pričom nestačí, aby žalobca preukázal ich odoslanie.

17. Súd musí prisvedčiť názoru žalovaných v tom, že v prípade popretia skutkových tvrdení žalobcu o doručení oznámení o postúpení pohľadávok nestačí žalobcovi na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie predložiť len oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok, z ktorého vyplýva len odoslanie listu žalovaným, nie aj jeho doručenie. V tomto prípade mohol žalobca uniesť dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky buď preukázaním doručenia oznámení postupcu o postúpení pohľadávky žalovaným alebo predložením tvrdenej zmluvy o postúpení pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávok nebola v konaní predložená a to, že oznámenie postupcu bolo doručené žalovaným alebo sa minimálne dostalo do ich dispozičnej sféry, nebolo preukázané. Na doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovaným v rámci príloh žaloby nie je možné prihliadať, nakoľko povinnosť doručiť uvedené oznámenie má postupca ako prejav svojej vôle, nie postupník. Za tejto situácie, keď žalovaní postúpenie pohľadávky namietali, bolo povinnosťou žalobcu ako postupníka preukázať svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Žalobca ju však nepreukázal napriek tomu, že o námietke jej nedostatku vedel z odporu proti platobnému rozkazu, ku ktorému mal možnosť sa vyjadriť. Vo vyjadrení došlom súdu 11.2.2019 však žalobca len skonštatoval, že dôkazmi pripojenými k žalobe preukázal, že žalovaní boli oboznámení s postúpením pohľadávky žalobcovi.

18. Avšak, aj keby žalobca predložil zmluvu o postúpení pohľadávky v konaní alebo preukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky, musel by súd konštatovať, že pohľadávka vzniknutá z neuhradeného úveru zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX nebola platne postúpená z postupcu - VÚB, a.s. na postupníka - žalobcu pre rozpor zmluvy o postúpení pohľadávok so zákonom, teda pre jej neplatnosť v zmysle § 39 OZ. Keďže pôvodný veriteľ VÚB, a.s. je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení pohľadávky a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už v § 524 OZ), ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. Uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok nebolo dodržané ustanovenie § 92 ods. 8

zákona o bankách. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaní platne udelila banke, teda postupcovi, súhlas s postúpením pohľadávky banky voči im na iný nebankový subjekt. Tento súhlas sa podľa uvedeného ustanovenia o bankách nevyžaduje iba v prípade, ak by aj napriek písomnej výzve banky jej klienti (žalovaní) boli nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovaných na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že im túto výzvu odoslal a doručil, teda nepreukázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie, zmluva o postúpení pohľadávok zo 16.11.2016 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovaným absolútne neplatná podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd podotýka, že citované ustanovenie musí byť dodržané vždy vtedy, keď dlžník s postúpením pohľadávky nesúhlasí, ako aj vtedy, keď banka do obchodných podmienok vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Citované ustanovenie má povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchyliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnáť omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Preto akákoľvek odchylna úprava podmienok postúpenia pohľadávky banky v zmluve o úvere, napríklad vo VOP, ktoré vopred pripravila banka a žalovaný ich musel prijať, keď chcel, aby mu bol úver poskytnutý, ktorou odchylnou úpravou by sa na ujmu práv spotrebiteľa eliminovali zákonné limity umožňujúce banke postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, nemôže byť platná v zmysle § 39 OZ.

19. Vzhľadom k tomu, že súd dospel na základe vyššie uvedenej úvahy k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom meritom žalobného návrhu sa už nezaoberal.

20. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Vzhľadom k tomu, že žalovaní boli v konaní v plnom rozsahu úspešní, patril by im s poukazom na § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania. Súd však rozhodol tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal, pretože na pojednávaní sa výslovne vyjadrili, že trovy konania si neuplatňujú. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, akým spôsobom má byť rozhodnuté, keď strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem. Súd preto s použitím čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu, ak sa rozhodne priamo tak, že sa jej náhrada trov konania neprizná. Rozhodnutie najskôr postupom podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnená strana si žiadne trovy konania neuplatnila, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte

rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.